

דבר-תורה לשבעה ולבית אבלים : רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לבית האבל
 שלוקטו ונאספו לאוצרו של הרב שלמה הלוי שליט"א

"להניח אבן על המצבה"

ממשיכים את המורשת

המנהג בהנחת האבן על המצבה מקורו בפירוש ידוע על הפסוק (בראשית מט, כד):
 "משם רועה אבן ישראל" האבן היא נוטריקון "אב - בן" והיא מסמלת את המשך
 הדורות וקיום התורה שניתנה על לוחות האבן ועברה מדור לדור. כך אנו צריכים לדאוג
 להמשך קיום העולם והתורה מדור לדור.

זוהו שיעקב אבינו מבקש לפני מותו מבנו יוסף (בראשית מז, כט): "אל נא תקברני
 במצרים" ונשאלת השאלה: וכי יעלה על הדעת שיוסף יקבור אותנו במצרים? אפילו הוא
 בעצמו דאג שיעלו את עצמותיו ממצרים!?

חז"ל מסבירים בדרך צחות שכוונתו של יעקב הייתה: "אל נא תקבור את המורשת שלי
 במצרים, קח אותה איתך שתהיה חלק מחייך ונשאתני ממצרים וקברתני בקבורתם".
 ויוסף מתחייב לו: "אנוכי אעשה כדברך".

סיבה עמוקה יותר לדבר היא, שהאבן מסמלת את מצב הנשמה. כשם שאת האבן ניתן
 לשים בכל מקום, כך גם את הנשמה אפשר להעלות מעלה מעלה, ואפשר חלילה להיפך.
 ותפקיד הבנים, להעלות נשמת הוריהם החשובים.

בעיקרון, לכל אחד מבני המשפחה יכול להיות תחליף, לאישה – אפשר להתחתן בשנית.
 לאח – אפשר שיהיו עוד ילדים לאבא וכד'. אך להורים אין תחליף.

משל למה הדבר דומה: כשגודעים ענף או עלים מהעץ, העץ ממשיך להתקיים, לצמוח
 ולגדול והוא משלח ענפים אחרים. אך אין הדבר כן, כשכורתים את השורשים, כי אז
 העץ מתייבש ונכרת לגמרי. ניתן בהחלט להציל ולהמשיך את חיותו של העץ ע"י
 "הברכה" לוקחים ענף אחד מורידים לאדמה ולאחר זמן הוא משריש שורשים בעצמו
 וממשיך את העץ הקודם...

הנמשל כך זה עם ההורים. הם השורשים של המשפחה, כשהם נפטרים יש תחושה שכל
 המורשת נגדעה אבל לא כך הוא – ע"י פעולות של הבנים יש המשכיות למשפחה כולה.

אם נמשיך את המורשת של הנפטר, ללמוד מדרכיו הטובים ולקחת איתנו משהו מהם
 ולהמשיך הלאה זוהי המשכיות שלו ועילוי נשמה מאד גדול לנפטר.